

Profesor i jego potomkowie... zaproszeni na uroczystość.

Ławeczka Heliodora Świącickiego

Heliodor Świącicki, lekarz ginekolog i położnik, urodził się 3 lipca 1854 r. Po ukończeniu studiów medycznych zamieszkał w Poznaniu, gdzie oprócz wykonywania zawodu medycznego poświęcił się pracy społecznej. W Pałacu Działyńskich otworzył salon, w którym w czwartki odbywały się wieczory dyskusyjne elity poznańskiej inteligencji.

W 1915 r. został prezesem Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Stał też na czele tzw. Komisji Organizacyjnej Uniwersytetu Polskiego w Poznaniu, nazwanego Wszechnicą Piastowską. Heliodor Świącicki objął funkcję pierwszego rektora uczelni, która w 1920 r. została przemianowana na Uniwersytet Poznański.

Świącicki cały swój majątek przeznaczył na pomoc materialną dla polskiej młodzieży akademickiej i pracowników nauki oraz popieranie publikacji naukowych, a także na zasiłki dla wdów i sierot po zmarłych profesorach i docentach. Za część majątku zakupił działki w okolicach Poznania, przeznaczając je między innymi dla Uniwersytetu Poznańskiego.

Pełnił dwie najważniejsze funkcje naukowe w Poznaniu: prezesa Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk oraz rektora uniwersytetu. Był ponadto redaktorem „Nowin Lekarskich”.

Zmarł 12 października 1923 r. w Poznaniu. Pochowany jest na Skałce Poznańskiej, w Krypcie Zasłużonych w podziemiach kościoła św. Wojciecha.

8 maja 2010 r., w 90. rocznicę powstania Uniwersytetu Poznańskiego, odsłonięto przed jego gmachem symboliczną ławeczkę poświęconą Heliodorowi Świącickiemu. Ufundowała ją uczelnia swojemu sześciokrotnemu rektorowi...

AB